

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení dne 18. 2. 2021 v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Denisy Kalferťové a přísedících Světlušky Modrlákové a Ing. Heleny Kučerové

takto:

Obžalovaná

[celé jméno obžalované],

[datum narození], v [obec], invalidní důchodkyně, trvale bytem [adresa],

je vinna, že

1. ve svém bydlišti na adrese [adresa] v přesně nezjištěné době v prosinci 2018 ukazovala nezletilému [celé jméno svědka], narozenému [datum], na svém mobilním telefonu videozáznam, na němž masturbuje, přičemž věděla, že tento je mladší osmnácti let,
2. ve svém bydlišti na adrese [adresa], narozeného [datum], a [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], tak, že je vyzvala, aby jí rukou sáhli mezi nohy, a když odmítli, uchopila ruku [celé jméno poškozeného] a položila ji na své přirození pod tepláky a kalhotky a ruku na přirození několik vteřin držela a poté, co nezletilý ruku vytrhl, uchopila ruku [celé jméno poškozeného] a položila ji na své přirození pod tepláky a kalhotky na několik vteřin, než nezletilý ruku vytrhl, načež si vyhrnula tričko a vyzvala oba nezletilé, aby jí sáhli na řadra, a když odmítli, uchopila ruku [celé jméno poškozeného] a na několik vteřin ji položila na své nahé řadro a poté uchopila ruku [celé jméno poškozeného] a na několik vteřin ji položila na své nahé řadro, přičemž věděla, že jsou mladší patnácti let,
3. ve svém bydlišti na adrese [adresa], narozenému [datum], a [celé jméno poškozeného], narozenému [datum], pouštěla v televizi pořady s pornografickou tematikou, přičemž věděla, že jsou mladší osmnácti let,

4. v [obec] dne [datum] v době od 07:18 hod. do 07:40 hod. během jízdy autobusem číslo 12 vulgárně nadávala nezletilé [celé jméno poškozené], narozené [datum], a vyhrožovala jí, že ji klidně zabije a půjde si za to i sednout, a po vystoupení z autobusu nezletilou udeřila železnou tyčí do pravého boku, čímž jí způsobila pohmoždění hrudníku,

tedy

- ad 1) úmyslně ohrozila mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděla k nemravnému životu,
- ad 2) jiným způsobem pohlavně zneužila dítě mladší patnácti let,
- ad 3) úmyslně ohrozila mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděla k nemravnému životu,
- ad 4) a) jinému vyhrožovala usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a spáchala tento čin vůči dítěti,
- b) dopustila se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadla jiného,

čímž spáchala

- ad 1) přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,
- ad 2) zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku,
- ad 3) přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,
- ad 4) a) přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,
- b) přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

A za to se odsuzuje

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaná [celé jméno obžalované] se k hlavnímu líčení po předchozí omluvě nedostavila a požádala, aby bylo hlavní líčení konáno v její nepřítomnosti. V přípravném řízení obžalovaná spáchání skutku ad 2) a ad 3) popřela a uvedla, že skutky si kluci (svědci [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného]) vymysleli. Ke skutku ad 4) uvedla, že si jeho spáchání nepamatuje, protože měla v té době záchvat, poté se ale poškozené [celé jméno poškozené] omluvila.

3. Svědek nezletilý [celé jméno svědka] v přípravném řízení vypovídal ke skutku ad 1 a rovněž ke skutkům ad 2 a 3. Svědek uvedl, že obžalovanou zná od Vánoc 2018, chodí k ní do bytu společně se svou přítelkyní nezletilou [celé jméno poškozené]. Obžalovaná skoro vždy při jejich návštěvě popíjela pivo. Někdy okolo Vánoc 2018 obžalovaná si svědka po jeho příchodu k ní do bytu vzala stranou a na svém mobilním telefonu mu ukázala asi sedmiminutové video, na kterém je zachycena ona sama při masturbaci. Obžalovaná svědka ke zhlédnutí videa nijak nenutila, video dle svědka nikomu jinému obžalovaná neukázala. Svědek také v pozdější době viděl, jak obžalovaná jeho kamarádům [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] pouštěla okolo 20:30 hodin večer porno. [příjmení] [celé jméno poškozeného] svědek slyšel, že mu někdy v lednu 2019 obžalovaná vzala jeho ruku a dala si ji na svá prsa a na přirození.

4. Svědek [celé jméno poškozeného] v hlavním líčení vypovídal ke skutkům ad 2 a 3. Svědek k věci obecně uvedl, že se svým kamarádem [celé jméno poškozeného] chodili k obžalované do bytu hrát hry. V době asi před 2 lety, tedy asi v 6. třídě, když byli u obžalované v bytě, za nimi obžalovaná přišla s vyhrnutým trikem, při čemž jim řekla, ať jí sáhnou na prsa. Následně jim oběma vzala ruce a přiložila si je ke svému přirození. Toto trvalo asi 1 až 2 minuty, ale svědkovi to i tak přišlo příliš dlouhé. Jednou jim obžalovaná také pustila film pro dospělé, kde, „to dělali“ muž se ženou, svědek a jeho kamarád po obžalované chtěli, aby film vypnula, neboť se na film nechtěli dívat. Když obžalovaná film nevypnula, oba z bytu obžalované odešli. O incidentech svědek jedenkrát mluvil se svou matkou.

5. Svědek [celé jméno poškozeného] v přípravném řízení vypovídal ke skutkům ad 2 a 3. Svědek uvedl, že se svým kamarádem [celé jméno poškozeného] chodil se souhlasem [anonymizováno] matky k obžalované hrát hry s tím, že u obžalované oba občas přespali. Jednou, když u obžalované spali, když už byli oba v posteli, za nimi přišla obžalovaná a lehla si k nim do postele doprostřed mezi ně. Následně obžalovaná chtěla po svědkovi, aby jí sáhl mezi nohy, a když odmítl, vzala jeho ruku a strčila si ji pod kalhotky, načež svědek ruku ihned vytáhl. Poté se obžalovaná otočila k [jméno] a věc se opakovala. Potom si obžalovaná sundala mikinu, pod kterou již nic neměla, a řekla klukům, ať jí sáhnou na prsa, a opět, když svědek s kamarádem na prsa obžalované sáhnout nechtěli, tak ta vzala ruku nejdříve svědkovi, přiložila si ji na svoje prso asi na 2 vteřiny, a poté dal svědek ruku pryč, a obžalovaná totéž opakovala s [jméno]. Obžalovaná na svědka ani na jeho kamaráda nijak jinak nesahala, ačkoli se jich obžalovaná, když seděla polonahá u nich v posteli, ptala, jestli jim může sáhnout oběma mezi nohy, což oba odmítli, takže to obžalovaná neudělala. Ke skutku ad 3) svědek uvedl, že u obžalované viděl porno několikrát, kdy byli ve filmu zachyceni muž a žena, jak po sobě skáčou. Porno v O2TV obžalovaná pustila svědkovi a jeho kamarádovi [jméno] [celé jméno poškozeného] i přes jejich nesouhlas, přičemž svědek ještě od televize odvrátil hlavu.

6. Svědkyně [celé jméno zákonné zástupkyně], která je matkou poškozených nezletilých [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozené], ke skutkům ad 2) a 3) uvedla, že její syn [obec] s jeho kamarádem [celé jméno poškozeného] chodili přespávat k obžalované. Obžalovaná občas chodila i prosit, aby k ní děti mohly chodit spát. Později se svědkyně dozvěděla, že děti obžalované za přespání musí platit, a když nemají peníze, musí jí sahat na genitálie. Svěho syna [jméno] popsala jako stydlivého, syn měl problém se svědkyni svěřit. Syn dle svědkyně nemá sklon ke lhaní či přibarvování. Synův prospěch ve škole se po událostech s obžalovanou zhoršil a propadl, ale nyní je již vše opět v pořádku. O skutku ad 4) svědkyně ví, její dcera [jméno] jela autobusem do školy a v autobuse jí obžalovaná nadávala a poté ji udeřila tyčí, kterou si utrhla na toaletě, do žeber, z čehož měla dcera zhmoždění. Obžalovaná den co den jejím dětem nadávala.

7. Svědkyně [jméno] [celé jméno zákonné zástupkyně], která je matkou nezletilého [celé jméno poškozeného], v hlavním líčení ke skutkům ad 2 a 3 uvedla, že její syn chodil se svým kamarádem [celé jméno poškozeného] k obžalované domů, kde hráli na internetu hry, a u které měli i jednu přespát. Svědkyně se syna ptala, jestli se něco neděje, ale syn jí říkal, že nic. Až když měli jít na policii jí syn řekl, že po něm a [příjmení] obžalovaná chtěla, aby jí sahal na přirození, což odmítli, a tak jim obžalovaná vzala ruce a držela si je na prsou. Obžalovaná si měla jejího syna též fotit ve vaně. O filmech pro dospělé od syna nic neslyšela.

8. Svědkyně nezletilá [celé jméno poškozené] v přípravném líčení vypovídala ke skutku ad 4). Svědkyně uvedla, že dne [datum] ráno jela se svými spolužáky autobusem do školy. Na zastávce [ulice] do autobusu přistoupila obžalovaná, postavila se k sedadlu, kde seděla svědkyně, a začala jí bez předchozího vyprovokování ze strany svědkyně nadávat, že je, „píča“, „kurva“, že za všechno může, že ji klidně zabije a že si za to i půjde třeba sednout. Obžalovaná dále vykřikovala, že venku rozvěsí nahé fotky bratra svědkyně, a že matka svědkyně je fet'ačka. Svědkyně se slovním útokům sama nebránila, ale začali ji slovně bránit spolužáci [celé jméno svědkyně] a [příjmení] [příjmení]. Z autobusu vystoupili na zastávce [ulice], kde se k nim připojila jejich učitelka [celé

[jméno poškozené], se kterou poté šli do ZŠ [ulice]. U školy se následně znovu objevila obžalovaná, která si z igelitové tašky z batohu vyndala asi 3 centimetry tlustou stříbrnou tyč a bez varování svědkyni touto tyčí udeřila do pravého boku. Když se svědkyně vrátila ze školy, tak byla se svou matkou na vyšetření v nemocnici, kde jí sdělili, že má pohmožděný hrudník dole vpravo. V současnosti má svědkyně z obžalované strach a bojí se chodit sama.

9. Svědkyně nezletilá [celé jméno svědkyně] v hlavním líčení popsala průběh skutku ad 4) shodně se svědkyní [celé jméno poškozené], když svědkyně sama do autobusu nastoupila na Fügnerově, v autobuse již seděla [jméno] a její bratr [příjmení]. V průběhu k nim přišla nějaká žena, později ztotožněná jako obžalovaná, která začala [jméno] nadávat. Spolužák, který se jmenuje [jméno], obžalované řekl, ať se uklidní, načež obžalovaná s nadávkami na chvíli přestala. O tom, že by obžalovaná [jméno] ještě po vystoupení z autobusu uhodila, již svědkyně nic nevěděla.

10. Svědek nezletilý [jméno] [příjmení] [jméno] v hlavním líčení popsal skutek ad 4 shodně se svědkyněmi [celé jméno poškozené] i [celé jméno svědkyně]. Když obžalovaná v autobuse nadávala [jméno] a vyhrožovala jí, že ji zbije a tak, svědek obžalované řekl, aby se uklidnila, na což mu obžalovaná odvětila, že má být zticha, a po chvíli začala [jméno] opět nadávat. V autobuse obžalovanou okřikl ještě jeden muž, ale toho ignorovala. Před vystoupením z autobusu svědek viděl, jak obžalovaná něco podlouhlého z tašky. Po vystoupení z autobusu šla obžalovaná s touto věcí v ruce k [jméno], kterou tou věcí uhodila do pravé části těla jednou silnější ranou.

11. Svědkyně [jméno] [příjmení], rozená [celé jméno poškozené], učitelka na Základní škole [ulice] v [obec], v hlavním líčení ke skutku ad 4) uvedla, že ráno jela autobusem do školy, když uslyšela, jak nějaká žena (později ztotožněná jako obžalovaná) nadávala dětem od ní ze školy, jmenovitě [celé jméno poškozené]. Nadávky obžalované se s postupem času stupňovaly a obžalovaná dětem vyhrožovala, že je do školy nepustí a pojedou s ní domů, načež svědkyně došla k závěru, že musí děti do školy od autobusu doprovodit. Po vystoupení z autobusu přišla obžalovaná k [jméno], z batohu přitom vytahovala nějakou věc, možná deštník, [jméno] jí poté řekla, že to byla tyč. Proto svědkyně [jméno] rychle odtáhla za ruku pryč.

12. Ze znaleckého posudku ze dne 5. 2. 2019 z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vypracovaného znalcem MUDr. Lumírem Taušem, CSc., bylo zjištěno, že obžalovaná netrpěla a netrpí žádnou duševní chorobou ve smyslu psychózy, závislosti na alkoholu či jiných návykových látkách ani sexuální deviací. Obžalovaná má snížený intelekt v pásmu lehkého defektu s výraznými rysy organicity a s nevyrovnanou labilní emotivitou na bázi velmi primitivní osobnosti. V případě skutku ad 4) se obžalovaná nacházela ve stavu zvýšené emoční tenze při kontaktu s osobou, vůči níž pociťuje negativní emoční vztah, obžalovaná jednala v nezvládnutém silném afektu vzteku, ke kterému není s ohledem na její výše popsaný psychický stav schopna zaujmout adekvátní postoj. V průběhu spáchání jednotlivých skutků byly ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalované v důsledku jejich mentálních schopností lehce sníženy. Znalec dále k osobnosti obžalované uvedl, že schopnost dodržovat mravní normy ve společnosti u lidí s lehkým mentálním defektem záleží na jejich výchově, někteří z nich s jejich dodržováním nemají nejmenší problém a jiní zde narážejí.

13. Z lékařské zprávy ze dne 5. 2. 2019 vyplývá, že poškozená [celé jméno poškozené] následkem útoku obžalované tyčí utrpěla zhmoždění hrudníku, přičemž způsob vzniku zhmoždění odpovídá způsobu popsanému poškozenou. Poškozená v důsledku zhmoždění trpěla bolestmi v poraněné oblasti.

14. Soud provedené důkazy podle zásad uvedených v § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k následujícím závěrům:

Skutek ad 1): Obžalovaná svou vinu popřela. Proti jejímu tvrzení stojí výpověď svědka nezletilého [celé jméno svědka]. Jeho výpověď byla učiněna po poučení a za přítomnosti orgánu sociálně-právní ochrany dítěte (OSPOD), a je tak podle § 102 odst. 2 trestního řádu v trestním

řízení použitelná. Soud při zjišťování skutkového stavu v tomto případě vyšel z právé z výpovědi svědka [celé jméno svědka], neboť jeho výpověď nebyla ničím znevěrohodněna a soud tak nemá důvod svědkovi neuvěřit.

Skutek ad 2): Obžalovaná svou vinu popřela. Soud však rovněž zde vyšel z výpovědi nezletilých svědků [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného]. Svědka [celé jméno poškozeného] soud znovu vyslechl v hlavním líčení za účasti OSPOD. Výpověď svědka [celé jméno poškozeného] soud podle § 102 odst. 2 trestního řádu přečetl, neboť jeho výpověď byla v přípravném řízení učiněna po řádném poučení a za přítomnosti OSPOD. Svědek [celé jméno poškozeného] v hlavním líčení vypovídal v souladu se svou výpovědí z přípravného řízení, přičemž soud má za to, že v případě, kdy by si svědci [celé jméno poškozeného] a [příjmení] své výpovědi vymysleli, bylo by ve výpovědích svědka [celé jméno poškozeného] s ohledem na jeho věk možné zjistit rozpory, k čemuž však nedošlo. Naopak byly obě výpovědi svědka [celé jméno poškozeného] shodné, což svědčí o tom, že svědek popsaný skutek skutečně prožil tak, jak jej popsal. S výpovědí svědka [celé jméno poškozeného] plně koresponduje i výpověď jeho kamaráda svědka [celé jméno poškozeného], který průběh skutku v přípravném líčení popsal více podrobně. Ke skutku byly dále vyslechnuty matky obou chlapců, které ke skutku vypovídaly kuse, avšak z důvodu, že se o skutku dozvěděly od svých synů, přičemž jejich výpovědi se shodovaly s výpověďmi jejich synů. Matky dále uvedly, že se chování jejich synů po skutku změnilo a zhoršil se jejich školní prospěch, což rovněž svědčí o věrohodnosti jejich výpovědí.

Skutek ad 3): Obžalovaná svou vinu popírala. Soud vyšel z výpovědi nezletilých svědků [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] z obdobných důvodů, jako v případě skutku ad 2. Svědek [celé jméno poškozeného] k tomuto skutku adekvátně svému věku uvedl, že jim obžalovaná pustila asi hodinové video, ve kterém, „muž se ženou po sobě skákali“. Výpověď obou svědků je dále podpořena výpovědí svědka [celé jméno svědka], který uvedl, že viděl, jak obžalovaná oběma chlapcům pouští porno Ani zde soud neshledal skutečnosti, které by věrohodnost svědků snižovaly, a proto jejich výpovědím uvěřil.

Skutek ad 4): V tomto případě obžalovaná spáchání skutku nepopřela, pouze se snažila svou vinu bagatelizovat poukazem na údajný záchvat. Soud toto její přiznání považuje za účelové, neboť je zjevně vynuceno tím, že na rozdíl od předchozích skutků, kdy se jednalo o, „tvrzení proti tvrzení“, bylo v tomto případě svědkem chování obžalované větší množství cizích osob. Soud vyšel z výpovědi svědků, a to poškozené [celé jméno poškozené], jejího bratra [jméno], spolužáka [jméno] [příjmení] [celé jméno svědka] a [celé jméno svědkyně] a učitelky, svědkyně [jméno] [příjmení]. Uvedení svědci viděli vždy pouze určitou část chování obžalované v autobuse a následně venku, kde došlo k napadení poškozené. V souhrnu však výpovědi svědků shodně a logicky na sebe navazující popisují průběh skutku od přistoupení obžalované do autobusu, přes slovní nadávky a výhrůžky usmrcením, až po následné vystoupení z autobusu a napadení poškozenou obžalovanou železnou tyčí, byť v tomto případě se odlišuje především výpověď učitelky [příjmení], která si myslela, že poškozenou odstrčila tak, že poškozená nezachytila úder tyčí. Skutečnost, že obžalovaná skutečně poškozenou udeřila tyčí je však spolehlivě prokázána svědeckou výpovědí poškozené ve spojení s lékařskou zprávou, dle které poškozená utrpěla zhmoždění pravého boku, přičemž způsob vzniku poranění popsaný poškozenou je z medicínského hlediska přijatelný.

Stran zjištění ohledně osoby obžalované pak soud vyšel ze znaleckého posudku MUDr. Tauše, dle kterého je obžalovaná osobou s lehkým mentálním defektem, která je však z hlediska zásad morálky schopna odlišit přípustné a již nepřípustné chování. O tom dále svědčí skutečnost, že sama obžalovaná v případě skutku ad 2 varovala oba chlapce, aby o tom nikomu neříkali, a je tak zjevné, že obžalovaná si byla vědoma, že toto její chování bylo nepřípustné. Zároveň však znalec u obžalované neshledal její nebezpečnost, ovšem za podmínky, že bude i nadále řádně absolvovat ambulantní léčbu a užívat předepsanou medikace, a v současnosti tak není třeba obžalované ukládat ochranné léčení.

15. Provedeným dokazováním soud dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalované ve všech popsanych skutcích. Soud pak skutky ad 1) a 3) kvalifikoval jako dva přečiny ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, skutek ad 2) posoudil jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Skutkem ad 4) obžalovaná naplnila skutkovou podstatu jednak přečiny výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a jednak přečiny nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.

16. Podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku kdo, byť i z nedbalosti, ohrozí rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že svádí ho k zahálčivému nebo nemravnému životu, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta. Obžalovaná skutky ad 1 a 3 porušila zákonem chráněný zájem na řádné výchově dětí. Znaky ohrožení mravního vývoje dítěte sváděním k zahálčivému či nemravnému životu obžalovaná naplnila tím, že v případě skutku ad 1 ukázala nezletilému [celé jméno svědka], kterému v té době bylo 13 let, video, na kterém byla sama obžalovaná zachycena při masturbaci, a v případě skutku ad 3 tím, že nezletilým [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] v televizi pustila pornofilm. Trestný čin ohrožování výchovy dítěte je trestným činem ohrožovacím, u kterého k naplnění jeho skutkové podstaty postačuje již pouhé jednání způsobilé ohrozit mravní vývoj dítěte, nikoli až způsobení takového následku. V předmětných případech pak mohl být u nezletilých ohrožen zejména jejich mravní vývoj, když by v důsledku jednání obžalované mohly u všech exponovaných nezletilých vzniknout sklony především k promiskuitnímu chování. Stran formy zavinění obžalované pak soud u obou skutků došel k závěru, že obžalovaná jednala v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť svým jednáním zjevně chtěla ohrozit mravní vývoj poškozených dětí, o čemž svědčí i skutečnost, že si byla vědoma toho, že je její jednání nepřijatelné a poškozené nezletilé instruovala, aby o jejím chování nikde nemluvili.

17. Podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až osm let. Obžalovaná skutkem ad 2 porušila zákonem chráněný zájem na zdravém mravním a tělesném vývojem dětí, tj. ochrana osob mladších 15 let před všemi formami útoku na jejich pohlavní nedotknutelnost. Obžalovaná naplnila znak jiného způsobu pohlavního zneužití tím, že nejprve vyzvala nezletilé [celé jméno poškozeného] a [celé jméno poškozeného] k tomu, aby jí osahávali na prsou, a následně tím, že si přiložila jejich ruce na svá prsa a na své přirození, tedy aktivně vyvíjela činnost spočívající v tom, že přiměla poškozené nezletilé k tomu, aby jí ohmatávali pohlavní orgány, přičemž tato činnost měla vést k sexuálnímu vzrušení a uspokojení obžalované. I v tomto případě soud dospěl k závěru, že obžalovaná jednala v úmyslu přímém, tedy že chtěla porušit zákonem chráněný zájem, o čemž svědčí způsob chování obžalované, kdy ona sama přišla za oběma chlapci a vyzývala je k tomu, aby jí osahávali, a následně jim za tím účelem vzala jejich ruce a přiložila si je ke svému tělu.

18. Podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku kdo jinému vyhrožuje usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu, a takového jednání se dopustí vůči dítěti, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti. Skutkem ad 4 obžalovaná porušila zájem na ochraně jednotlivce před závažnými výhružkami. Obžalovaná naplnila znaky základní i kvalifikované skutkové podstaty, tedy znak vyhrožování a znak jednání proti dítěti tím, že vyhrožovala nezletilé [celé jméno poškozené] tím, že ji zabije a půjde si za to i sednout, přičemž v poškozené toto chování obžalované způsobilo důvodné obavy, o čemž svědčí změna chování poškozené po činu, zejména její obavy jít sama ven, jakož i skutečnost, že obžalovaná na poškozenou po vyslovení výhružek fyzicky zaútočila. I zde obžalovaná jednala v úmyslu přímém, neboť je zjevné, že v poškozené chtěla obavy z usmrcení svým jednáním vzbudit.

19. Podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta. Obžalovaná dále skutkem ad 4 porušila zájem na ochraně

poklidného občanského soužití před útoky toto soužití narušujícími. Obžalovaná se dopustila výtržnosti tím, že nejprve slovně útočila na poškozenou nezletilou [celé jméno poškozené], a posléze na ni zaútočila tyčí a udeřila ji do pravého boku, tedy použila proti druhému fyzické i psychické násilí. Popsaného jednání se obžalovaná dopustila v ranních hodinách v blízkosti zastávky MHD obsluhující sídliště a základní školu, přičemž na uvedeném místě existovala vysoká pravděpodobnost přítomnosti dalších osob, čímž obžalovaná naplnila znak spáchání výtržnosti na místě veřejnosti přístupném. Zde soud došel k závěru, že obžalovaná jednala v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť obžalovaná si musela být vědoma toho, že svým jednáním může ohrozit chráněný zájem a byla s tímto srozuměna. Tato skutečnost však byla obžalované do jisté míry lhostejná, neboť obžalovaná primárně útočila na poškozenou nezletilou a její motivací bylo způsobit poškozené obavy o její život spíše než ohrožení poklidného občanského soužití.

20. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vychází z kritérií stanovených v § 39 trestního zákoníku, z povahy a závažnosti trestných činů, a dále přihlíží k osobě pachatelky a jejím osobním, rodinným a majetkovým poměrům, jejímu dosavadnímu způsobu života, jakož i chování po činu. Dále soud přihlíží k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41, resp. § 42 trestního zákoníku.

21. Z popisu evidence Rejstříku trestů, z popisu Evidence přestupků a zpráv o pověsti soud zjistil, že obžalovaná je osobou bezúhonnou, která se v minulosti nedopustila žádného trestného činu či přestupku. Ohledně polehčujících a přitěžujících okolností soud konstatuje, že obžalované polehčuje její dosavadní bezúhonnost, a naopak jí přitěžuje skutečnost, že se dopustila více trestných činů, a skutečnost, že se trestného činu výtržnictví dopustila vůči dítěti. V ostatních případech soud jako přitěžující skutečnost, že se trestného činu dopustila vůči dítěti, obžalované nepřičítá, neboť tato skutečnost je znakem samotných skutkových podstat ostatních trestných činů, kterými byla obžalovaná uznána vinnou. K samotné nyní projednávané trestné činnosti obžalované soud podotýká, že ačkoli se jedná o první trestnou činnost obžalované, v žádném případě ji nelze označit za ojedinělý exces z jinak řádného života, když skutky ad 1 až 3 obžalovaná páchala v poměrně dlouhém časovém intervalu několika měsíců, a skutek ad 4 pak byl zjevnou reakcí a odvetou za vyšetřování předchozích skutků. Soud má za to, že v případě obžalované v současnosti postačí pouze uložení výchovného trestu nespojeného s jeho přímým výkonem, a proto obžalované ukládá podmíněný trest odnětí svobody. Trest je ukládán podle zásad § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako úhrnný za všechny nyní projednávané sbíhající se trestné činy, a to podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, jakožto ustanovení vztahujícího se na ze sbíhajících se trestných činů nejpřísněji trestný. Soud tak nyní ukládá trest odnětí svobody v první ¼ zákonné trestní sazby podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, což pokládá za přiměřené především množství trestných činů, dále pak jejich typové i konkrétní společenské škodlivosti (jednalo se o trestnou činnost páchanou proti dětem). Zároveň soud výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 2 let, kterou pokládá za přiměřenou možnosti dostatečné nápravy obžalované. Ve zkušební době pak bude zcela na obžalované, aby prokázala, že je schopna vést řádný život, o čemž bude svědčit především skutečnost, že se již nedopustí žádného protiprávního jednání proti poškozeným v této věci, jakož i jiného protiprávního jednání, jakož i tím, že se bude nadále řádně podrobovat ambulantní psychiatrické léčbě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení.

V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec.

Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Liberec 18. února 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně